

отъ героизъма на Пиерина, се ядосваше много, като виждаше какъ се караше бѣдната жена на малкото си момиченце. Тя не разбираше, че въ тѣзи сърдити думи звучи само безумниятъ страхъ на майката за нейната дъщеря.

— Каква груба жена! рече богатата англичанка на дамата, която я придружаваше. А слѣдъ това се обърна къмъ Пиерина:

— Момиченце, ще дойдешъ ли съ мене? Азъ съмъ богата и ще ти дамъ каквото ми поискашъ. И ще те обичамъ, защото ти си истинска героиня!.. Ще живѣешъ въ голѣма кжща и никой нѣма да ти се кара. Съгласна ли си?

Слѣдъ това тя се обърна къмъ майката:

— Дайте ми това момиченце, — тази славна героиня! Азъ ще ви дамъ много пари за вашата Пиерина. Недѣйте ѝ се кара: тя спаси толкова хора отъ явна смъртъ!..

Изплашената жена сѣкашъ нищо не разбираше и безмислено гледаше англичанката въ лицето. Но Пиерина разбра всичко и, като прѣгърна майка си, извика:

— Не ща, не ща, не ща! Азъ ще остана при милата си майчица! И се стисна о политѣ ѝ. .

Единъ богатъ облѣченъ господинъ, който сжщо тѣй бѣ очуденъ отъ подвига на малката героиня и искаше да се направи нѣщо за нея, се обърна къмъ англичанката съ слѣднитѣ думи:

— По-добрѣ, благородна госпожо, да откриемъ подписка за въ полза на тѣзи бѣдняци и съ това да имъ изкажемъ нашата благодарность.

И той самъ даде примѣръ, като извади една банкнота отъ сто лева и я подаде на Пиерина; слѣдъ него всички пожертвуваха споредъ силитѣ си.